

DROIT FINANCIER

Institutions et intermédiaires financiers – Entreprise d'investissement – Sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement – Surveillance

Deze wet vervangt de wet van 6 april 1995 inzake het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen (hierna de "wet van 6 april 1995")²⁰, voor wat betreft de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies.

Met deze wet van 25 oktober 2016 beoogt de federale wetgever een actualisering van de wet van 6 april 1995. Daartoe regelt deze wet de volgende aspecten:

- de toegang tot de uitoefening van beleggingsactiviteiten en tot het beleggingsdienstenbedrijf;
- de vergunningsprocedure, de vergunningsvoorwaarden, de bedrijfsuitoefeningsvoorwaarden en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies;
- de beleggersbeschermingsregeling waarbij de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, de beheersvennootschappen van Alternatieve Instellingen voor Collectieve Beleggingen ("AICB's") en de beheersvennootschappen van instellingen voor collectieve belegging zich moeten aansluiten; en
- de toegang tot de deviezenhandel.

Deze nieuwe wet neemt inhoudelijk een groot aantal bepalingen van de wet van 6 april 1995 over (met enige actualisering en aanpassingen van technische aard en met uitsluiting van deze die van toepassing zijn op beursvennootschappen).

Voor het overige worden enkele nieuwe en aangepaste bepalingen ingevoegd (bv. art. 60 inzake het aanvullend toezicht op de financiële dienstengroepen; art. 61 en 62 betreffende het revisoraal toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies). In Titel 4 betreffende de beleggersbeschermingsregelingen werden enkele fundamentele wijzigingen aangebracht, o.a. 1) teneinde richtlijn nr. 2014/49/EU²¹ om te zetten (o.a. opsplitsing van de beleggersbeschermingsregeling in een luik voor schadeloosstelling telkens er geen teruggave of terugbetaling is van een financieel instrument, en in een luik voor schadeloosstelling voor de gelddeposito's), 2) teneinde te preciseren in artikel 96 dat het Garantiefonds voor Financiële Diensten als enige het beheer en de verrichtingen van de beleggersbeschermingsregeling waarneemt, en 3) teneinde te verduidelijken dat de beleggersbeschermingsregeling voor geldde-

²⁰. BS 3 juni 1995.

²¹. Richtl. nr. 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels (*Pb.L.* 12 juni 2014, afl. 173).

posito's enkel wordt verleend op voorwaarde dat de betrokken deposito's niet reeds zijn gedekt door de depositobeschermingsregeling van de bankwet van 25 april 2014²². Ook wordt bv. in art. 102 een monopolie ingevoerd voor het uitvoeren van deviezenverrichtingen.

Ook wordt door middel van deze nieuwe wet van 25 oktober 2016 het koninklijk besluit van 20 december 1995 betreffende de buitenlandse beleggingsondernemingen²³ opgeheven. De regels betreffende deze buitenlandse beleggingsondernemingen worden nu opgenomen in deze wet.

R. F. en J. D.

Koninklijk besluit van 21 november 2016 tot wijziging van het koninklijk besluit van 16 maart 2009 betreffende de bescherming van deposito's en levensverzekeringen door het Bijzonder Beschermingsfonds voor deposito's en levensverzekeringen (BS 30 november 2016), in werking getreden op 30 november 2016

BANK- EN KREDIETWEZEN

Bescherming spaarder – Depositogarantie

BANQUE ET CRÉDIT

Protection de l'épargnant – Garantie des dépôts

Dit koninklijk besluit kadert in de verdere omzetting van richtlijn nr. 2014/49/EU²⁴ in het Belgisch recht, en voert de voor deze omzetting noodzakelijke aanpassingen door in het koninklijk besluit van 16 maart 2009²⁵. Hiertoe wijzigt het de bepalingen die verband houden met de praktische modaliteiten op het vlak van de toekenning, de berekening en de uitbetaling van de vergoedingen door het Garantiefonds, alsmede hun financiering.

De wijzigingsbepalingen hebben, onder andere, betrekking op de afstemming van de bepalingen van het koninklijk besluit van 16 maart 2009 op de bepalingen van richtlijn nr. 2014/49/EU inzake:

- het ogenblik van de tussenkomst door het Garantiefonds voor iedere categorie van ondernemingen;
- de categorieën van deposito's die uitdrukkelijk van de bescherming door het Garantiefonds zijn uitgesloten;
- de wijzen van en de voorwaarden voor terugbetaling door het Garantiefonds;

²². Wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen (*BS* 7 mei 2014).

²³. *BS* 6 januari 1996.

²⁴. Richtl. nr. 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels (*Pb.L.* 12 juni 2014, afl. 173, 149).

²⁵. KB 16 maart 2009 betreffende de bescherming van deposito's en levensverzekeringen door het Bijzonder Beschermingsfonds voor deposito's en levensverzekeringen (*BS* 25 maart 2009, p. 23.950).

- de bescherming door het depositogarantiestelsel van deposanten van bijkantoren van kredietinstellingen die in andere lidstaten werden opgericht;
- een handleiding voor stresstesten op de naleving waarvan het Garantiefonds zal toezien;
- een terugbetaling op eigen initiatief voor de deposanten van de kredietinstellingen en een terugbetaling na het indienen van een aanvraag voor de deposanten van andere ondernemingen;
- de termijnen binnen welke de terugbetaling door het Garantiefonds moet plaatsvinden;
- de gevallen waarin de terugbetaling aan deposanten uitgesteld mag worden; en
- de gronden tot weigering van de terugbetaling door het Garantiefonds, welke beperkt blijven tot het witwassen van geld en het verstrekken van valse verklaringen.

R. F. en G. H.

Koninklijk besluit van 21 november 2016 over de verplichtingen inzake de aan deposanten te verstrekken informatie over de depositogarantie (BS 30 november 2016), in werking getreden op 1 februari 2017

BANK- EN KREDIETWEZEN

Bescherming spaarder – Depositogarantie

BANQUE ET CRÉDIT

Protection de l'épargnant – Garantie des dépôts

Dit koninklijk besluit kadert in de omzetting van artikel 15, 2. en 3., artikel 16 en artikel 19, 2. van richtlijn nr. 2014/49/EU²⁶. Bij de gedeeltelijke omzetting van deze richtlijn door de wet van 22 april 2016²⁷ werd de Koning in artikel 383 van wet van 25 april 2014²⁸ gemachtigd om de inhoud te bepalen van de informatie die de kredietinstellingen aan de deposanten moeten verstrekken over de dekking van hun tegoeden in het kader van het Belgische depositogarantiestelsel.

Het koninklijk besluit definieert de informatieverplichtingen die de kredietinstellingen naar Belgisch recht ten aanzien van hun deposanten moeten naleven met betrekking tot het Belgische depositogarantiestelsel. Dit zowel voor de deposito's die zij houden in België als voor de deposito's die zij houden in andere lidstaten van de Europese Economische Ruimte (EER), waar zij hun werkzaamheden verrichten via een bijkantoor of in het kader van het vrij verrichten van diensten.

²⁶. Richtl. nr. 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels (*Pb.L.* 12 juni 2014, afl. 173, 149).

²⁷. Wet van 22 april 2016 tot omzetting van richtlijn nr. 2014/49/EU inzake depositogarantiestelsels en houdende diverse bepalingen (*BS* 12 mei 2016, p. 31.137).

²⁸. Wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen (*BS* 7 mei 2014, p. 36.794).

Op grond van artikel 5 van het koninklijk besluit moeten de kredietinstellingen de informatiefiches over de depositobescherming naar vorm en inhoud opstellen overeenkomstig het model dat als bijlage bij het koninklijk besluit wordt gevoegd. De kredietinstellingen moeten deze informatiefiche, op grond van artikel 7, op een duurzame drager of via een website verkrijgbaar stellen en deze informatiefiche, op grond van artikel 6, voor het sluiten van een depositocontract kosteloos aan de deposant verstrekken in één van de officiële landstalen of in de taal waarvoor de deposant en de kredietinstelling hebben geopteerd. Alle informatie waarvan sprake in het model moet worden vermeld en er mag geen bijkomende informatie worden toegevoegd.

Het koninklijk besluit bepaalt ook de informatieverplichtingen voor de kredietinstellingen naar het recht van derde landen die in België een bijkantoor hebben gevestigd.

De Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten (FSMA) is de bevoegde autoriteit die moet toezien op de naleving van de bepalingen van dit koninklijk besluit.

R. F. en G. H.

ESAs joint guidelines on the characteristics of a risk-based approach to anti-money laundering and terrorist financing supervision, and the steps to be taken when conducting supervision on a risk-sensitive basis, 16 november 2016, inwerkingtreding op 16 november 2017

FINANCIEEL RECHT

Witwasreglementering

DROIT FINANCIER

Blanchiment de capitaux

Deze richtsnoeren, die gericht zijn tot de nationale bevoegde toezichthouders, beogen de kenmerken vast te stellen van een op risico gebaseerde aanpak van het toezicht op de naleving door kredietinstellingen en financiële instellingen van de regelgeving inzake het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, alsmede de maatregelen die moeten worden genomen wanneer het toezicht op basis van het risico plaatsvindt.

De richtsnoeren karakteriseren de op risico gebaseerde aanpak van het toezicht als een voortdurend en cyclisch proces bestaande uit vier fasen:

- 1) het identificeren van risicofactoren inzake het witwassen van geld of de financiering van terrorisme;
- 2) de beoordeling van het risico op het witwassen van geld of de financiering van terrorisme t.a.v. elke (groep van) krediet- of financiële instellingen;
- 3) de toewijzing van de voor toezicht beschikbare middelen i.f.v. deze risicobeoordeling; en
- 4) toezicht en revisie teneinde te verzekeren dat de risicobeoordeling en toewijzing van de middelen actueel en relevant blijven.